

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 274. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387057840.pdf> (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

↪ Den aahn Gaang A wa dæhr ud o de Comeddetøw, da kam Skam e Møllerswen igjen, aa de Gaang wa han kommen i Tjennest ve en aahn Haasben, aa di sku wal laant hen, faar han had en gromme stur Madkaarre aa slæhv epo; men de war en Sløngert ihwot han kam, aa de hæ Stehlen wa nohanne gjor ve ham, faa lissesnaar han so te e Mand wa kommen et Koen fram, saa ga han sæ ilaw mæ e Madkaarre,

275 te de igen og sagde, at jeg skulle holde Kæft. Alligevel rendte de da ud af Legestuen, men saa kunde de tage ibag. Lidt efter kom Pigen, som Tyven havde stjaalet, igen og fløj fra den ene Side til den anden og rev sig i sit Haar og bar sig ad, som om hun havde været gal. »Hvad gaar ad hende?« sagde jeg til ham, der stod ved mig. »Tyven har lokket Pigen,« sagde han. »Sk...«,« sagde jeg, »var det værd at skabe sig saadan for? han har vel saameget, at han kan betale for Barnet.« »Se hist!« sagde han, »der kommer den skammelige Møllersvend tilbage med en lang Strimmel Papir.« - »Nu vil han tage Maal af hende til en ny Kjole,« sagde jeg, »kan hænde sig, Tyven har revet den, hun har paa; ja, ja, noget er bedre end slet intet.« Men Pigen var ikke fornøjet med det, for hun lod til, hun vilde have slaaet Møllersvenden med sin Knytnæve, og saa sprang hun op paa en Smule Dige og ned igen, og hvor hun saa blev af, det ved jeg ikke. Hun rendte vel sagtens efter en Indkaldelse, men hvad kan det nytte? Det hun har, det har hun, og Karlen kan gaa fra det ene Herred til det andet, saa kan hun tage ibag. Men saa skulde I have set et Spil! Der staar en Hest med en Mand paa paa Kongens Nytorv - jeg har mange Gange gaaet om ved den og tænkt, at det var noget, de havde skaaret ud af Træ; men Skam slaa ham! han kan godt ride, hvorhen han vil, for allerbedst som jeg sad og gabte paa de her Anstalter, kom han ind efter Tyven. Han havde rigtignok smurt sig over med Kridt, men jeg kendte ham alligevel. Tyven var ikke glad ved ham; for hver Gang han saa til ham, saa nikkede han ad ham; men han blev endda holdende stille saalænge, at Tyven fik Stunder at undrende. Tilsidst saa bares det mig for, at jeg saa Helvede. Den Slemme og saamange Smaadjævle, at det var grueligt, rendte og slog Ild paa Tyven, og saa puttete de ham ned i en gloende Ovn og sprang selv bag efter, men den levende Træhest sprang med Manden op paa Loftet. Den anden Dag gik jeg ned paa Torvet og vilde se, om han var der - jo, han stod der rigtignok og havde faaet al Kridtet tørret af sig; men jeg skal vel hytte mig, jeg kommer ikke for nær til ham, for nu ved jeg, hvad han bestaar af.